

Bi kịch Tử Cầm Nữ

Năm mươi chương sách chỉ nhằm mô tả một bi kịch có tính định mệnh của một người - đẹp - thạch - nữ, đàn bà nhưng không có khả năng trở thành đàn bà, bởi đã bị phong bế, đã bị bịt kín. Nếu người phụ nữ ấy không đẹp, đó chỉ đơn thuần là sự bất hạnh.

Nhưng bởi nàng là một hoa khôi, với sự hoàn mỹ về nhan sắc, học vấn, tâm hồn, nên bi kịch trở thành tiếng kêu than động cả đất trời, là câu hỏi đầy dằn vặt xát vào lòng người đọc: tất cả sự thống khổ không đáng có này, căn nguyên bởi tại đâu?

Chuyện bắt đầu khi cô sinh viên hoa khôi Thạch Ngọc quyết định hiến thân cho người yêu như một nghi lễ thiêng liêng. Mọi việc diễn ra không suôn sẻ, và thật kinh khủng khi Thạch Ngọc và người yêu khám phá ra rằng cô không thể thực hiện chức năng đàn bà, bởi cơ thể cô có một khiếm khuyết cực kỳ nghiêm trọng. Thạch Ngọc phải nhờ đến sự giúp đỡ của phẫu thuật, nhưng dao kéo không mang tới kết quả mong đợi. Cơ thể cô ngoan cố trở lại tình trạng ban đầu. Không thể chịu đựng nổi thất vọng lớn trong tình yêu, không đương đầu nổi những tia nhìn dè bieu từ bè bạn, cô phải tìm con đường thoát: ra nước ngoài, bằng cuộc hôn nhân giả với một bạn học Mỹ.

Chàng thanh niên Mỹ tốt bụng đã giúp cô nhanh chóng hội nhập vào xã hội Mỹ mà không hề đòi hỏi cô bất cứ điều gì. Nhưng với chính mình, cô vẫn xem thân thể mình là sự trừng phạt đầy ải: "Tôi có cảm giác sai lầm rằng, một bộ phận nào đó của thể xác tôi đã biến thành Tử Cầm Thành, ngàn năm trước luôn nằm yên lặng dưới chân Yên Sơn, tuy cao quý nhưng man mác một không khí u bế và căm cố". Căm thù bản thân mình nhưng không thể từ bỏ nó, trong bóng tối của sự tuyệt vọng đầy bế tắc, cô đã tự tiến hành cuộc thử nghiệm và khám phá ra một chân lý đáng sợ. "Tôi là một người phân làm hai, vừa là đàn ông lại vừa là đàn bà; lại hợp hai làm một, đàn ông và đàn bà đồng thời là tôi... Âm và dương, đực và cái, ở tôi đều đạt đến sự thống nhất diệu kỳ. Tôi chính là phép biện chứng, chính là sự phủ định của phủ định, chính là Bồ Tát, chính là thiên sứ... Thiên sứ và Bồ Tát đều vô tính hoặc song tính, tôi cũng là vô tính hoặc song tính".

Bằng cốt chuyện đầy tính ẩn dụ, tác giả Lư Tân Hoa đã dẫn dắt người đọc đi vào những éo le trần đầy trong cuộc đời người đẹp Thạch Ngọc qua ba mối tình ở ba giai đoạn khác nhau. Ngô Nguyên thời sinh viên đã ném trái nõi hăng hực lớn khi định khám phá thân thể nguyên sơ của người đẹp. Dabruce, ông bạn Mỹ kênh càng như con gấu cũng chỉ cùng nàng chơi trò đánh đố trên

chiếc giường chồng vợ nhằm che mắt nhân viên Cục Di dân. Đến mỗi tình thực sự với người bạn cùng trường gặp lại trên đất Mỹ thì, người hăng hụt lại chính là Thạch Ngọc. Bởi sau khi nhờ kỹ thuật Mỹ giải phẫu thành công, sau bao năm khát khao và dồn nén, nàng vô cùng nôn nóng được tận hưởng lạc thú tình yêu, để rồi thật trớ trêu bề bồng khi một sự thực nghiệt ngã phơi bày: người đàn ông nàng chờ đợi, Thường Đạo, hoàn toàn không có khả năng đàn ông! Lần thứ hai Thạch Ngọc thất bại cay đắng. Và trong một cố gắng trả thù đầy tuyệt vọng, nàng đã tìm đến anh chàng Dabruce kênh cang. Điều không hề chờ đợi đã xảy ra: một đứa con lai đã được hình thành! Cuộc hôn phối dị chủng lại cho ra thành quả.

Người đọc có thể nhận ra rất rõ dụng ý của tác giả. Sự phong bế của người đẹp Thạch Ngọc không chỉ là một khuyết tật cơ thể. Và suy nghĩ của nàng không hề là loại nghĩ ngợi thông thường của đàn bà: "Tôn giáo của tôi, bất kể tương lai sẽ như thế nào, phương Đông hoặc phương Tây,... một điểm rất quan trọng đối với tôi - đó chính là có được không khí hiện đại và hơi thở của nhân gian; đồng thời, nó còn cần phải thật sự thông qua quan sát và giác ngộ tâm linh chính mình mà có...". Nó phản ánh cả lịch sử một đất nước, một dân tộc trong cơn đau chuyển đổi. Phải chăng vì thế mà Tử Cẩm Nữ đã được người đọc Trung Quốc nồng nhiệt chào đón bằng số lượng 60.000 bản ngay trong tháng đầu tiên, và đang được Bắc Kinh khẩn trương chuyển thể để làm phim.

(Nguồn: *Thanh niên*)